

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1299

гр. Варна, 05.04.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ ТО, в закрито заседание на пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мила Й. Колева

Членове: Тони Кръстев
Десислава Г. Жекова

като разгледа докладваното от Мила Й. Колева Въззивно гражданско дело № 20243100500312 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Производството е образувано по въззивна жалба с вх. № 94410/14.12.2023 г. от „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК 030269049, гр. София, чрез ю.к. И.Г., срещу Решение № 3754/20.11.2023 г., постановено по гр. д. № 6550/2023 г. по описа на ВРС, 42 състав.

По допустимостта на въззивното производство.

Въззивната жалба е подадена в преклузивния двуседмичен срок, визиран в чл. 259, ал. 1 ГПК, поради което се явява процесуално допустима. Същата е редовна, съдържа изискуемите по чл. 260 ГПК реквизити и приложения по чл. 261 ГПК и е надлежно администрирана. Дължимата държавна такса за въззивното производство е внесена по сметка на Окръжен съд – Варна.

Препис от въззивната жалба е връчен на насрещната страна С. Г. И., която чрез адв. П. П. и в срока по чл. 263 ГПК депозира писмен отговор, в който се оспорват твърденията на въззивника и е отправено искане за потвърждаване на първоинстанционното решение.

Легитимацията на страните съответства на произнасянето по обжалваното решение на районния съд. Сезиран е компетентен въззивен съд за проверка на подлежащ на обжалване акт. Съдът приема, че въззивното

производство е допустимо.

По предварителните въпроси.

В жалбата си въззивникът излага съображения за неправилност и необоснованост на обжалваното решение като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закони, поради което се иска неговата отмяна в обжалваната му част и постановяване на решение, с което да се отхвърлят предявените искове. Въззивникът излага съображения, че съставът на първоинстанционния съд неправилно е определил размера на застрахователното обезщетение като несъответстващ на реално претърпените имуществени вреди от ПТП. Твърди, че неправилно съдът е кредитирал допуснатата по делото експертиза и определения в нея размер на средната пазарна стойност на МПС. Същата е оспорена от въззивника в частта относно определената стойност на имуществените вреди. Сочи се в жалбата, че коректното определяне на средна пазарна стойност на МПС, каквото не било сторено от вещото лице по експертизата, се извършвало с проучване на ценообразуващите фактори за конкретното МПС като дата на първа регистрация, реален пробег на автомобила, вид на двигателя, оборудването и др., след което се извършвало сравнение на автомобилния пазар в Република България. Посочва, че в експертното заключение единствено били прегледани два източника – www.mobile.bg и www.cars.bg, като не били отчетени и другите ценообразуващи фактори като инфлацията в автомобилния пазар и стойността на процесното МПС към датата на настъпване на застрахователното събитие. По изложените съображения за неправилност на САТЕ се обуславя извод за необоснованост на обжалваното решение.

В допълнение, въззивникът сочи неправилност на констатациите на първостепенния съд, че при определяне стойността на вредата от приетата средна пазарна стойност следвало да се приспадне само скрапната стойност на останките, а не и стойността на запазените части, която би се получила при продажбата им. Констатацията в обжалваното решение била в противоречие с константната практика на ВКС относно понятието „тотална щета“. Посочва се в жалбата, че съставът на ВРС неправилно не отчетел, че за реализиране на запазените части от МПС не били необходими специални познания и правомощия на увреденото лице, поради което неправилно не били отчетени от съда при определяне средната пазарна стойност на МПС.

Излага се в жалбата, че неправилно не били отчетени първите две стойности в размер на 438,37 лева и 495 лева, тъй като същите изхождали от дружества, чийто предмет на дейност бил именно с изкупуването на МПС, излезли от употреба. Посочената в експертизата сума от 292,25 била изчислена по стойността на автомобила като смесен отпадък към датата на изготвяне на заключението, поради което не следвало да се взема предвид от съда при постановяване на обжалваното решение.

Отправено е искане в жалбата за допускане на повторна съдебна автотехническа експертиза. Моли съда да отмени решението на ВРС в обжалваната му част, като се постанови ново, с което исковете да бъдат отхвърлени изцяло. Претендират се направените разноси в двете съдебни инстанции.

В срока за отговор по чл. 263, ал. 1 ГПК въззиваемата страна С. Г. И., чрез адв. П. П., депозира писмен отговор, в който се застъпва становище за правилност и законосъобразност на постановеното решение. Посочва, че първоинстанционният съд правилно е възприел определената в САТЕ средна пазарна стойност на МПС. Оспорва искането на въззивника за допускане на повторна експертиза по делото поради изясняване на спорните обстоятелства. Моли съда да потвърди обжалваното решение. Претендират се сторените в настоящото производство разноси.

По доказателствата:

Въззивникът е отправил искане за допускане на повторна САТЕ, която да даде заключение относно средната пазарна стойност на процесното МПС към датата на настъпване на застрахователното събитие. Съдът намира, че искането не е мотивирано от въззивника с оглед изискванията на чл. 266, ал. 3 ГПК за наличие на процесуални нарушения от страна на първоинстанционния съд или на пропуски при изготвяне на доклада по делото и указанията на страните във връзка с доклада. В допълнение на изложеното, приетото експертно заключение се явява пълно, обосновано и ясно, като не възникват съмнения относно неговата правилност. При липса на предпоставките на чл. 201 ГПК с отхвърляне на искането първоинстанционният съд не е допуснал процесуално нарушение, поради което не са налице основанията по чл. 266 ГПК за уважаването му от въззивната инстанция.

Не са констатирани от въззивния съд процесуални пропуски от първата

инстанция, които да налагат повторно указания.

Производството по делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваването на страните.

При изложените мотиви и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за разглеждане въззивна жалба с вх. № 94410/14.12.2023 г. от „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1504, р-н Оборище, бул. „Княз Ал.Дондуков” № 68, чрез ю.к. И.Г., срещу Решение № 3754/20.11.2023 г., постановено по гр. д. № 6550/2023 г. по описа на ВРС, 42 състав, **в частта**, с която дружеството е осъдено да заплати на С. Г. И.- Н., ЕГН *****, с адрес: *****, сумата от 2231.46 лв. (две хиляди двеста тридесет и един лева и четиридесет и шест стотинки) обезщетение за претърпени имуществени вреди - „тотална щета” на л.а. „Фолксваген Пасат”, с рег. ***** в следствие на ПТП, настъпило на 07.02.2023 г., причинено с л.а. „Пежо” 307, с рег. *****, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност” по полица № *****, издадена на 06.10.2022 г., ведно със законната лихва, считано от датата на представяне на доказателства за прекратяване на регистрацията на л.а. „Фолксваген пасат” с рег. ***** до окончателното изплащане на вземането, на осн. чл. 432, ал. 1 от КЗ, вр. чл. 86, ал.1 ЗЗД .

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното с въззивната жалба от „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД искане за допускане на повторна САТЕ.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **17.04.2024 г., от 13,30 часа**, за които дата и час да се призоват страните с препис от настоящото определение, като на въззивника се връчи и препис от отговора на въззивната жалба.

НАСОЧВА страните към **МЕДИАЦИЯ** като алтернативен способ за разрешаване на спорове като разяснява, че медиаторът може да съдейства за доброволното разрешаване на спора им, който да приключи с постигане на споразумение, одобрено от съда. Медиацията може да бъде осъществена в

ЦЕНТЪР ЗА МЕДИАЦИЯ към Окръжен съд Варна, адрес гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев” № 12, ет. 4 /сградата в която се помещава СИС при ВРС/, без заплащане на такси.

За участие в медиация страните могат да се обърнат към координатора на ВОС: Нора Великова - ет. 4, стая 419, тел. 052 623 362, e-mail: mediation@vos.bg.

УКАЗВА на страните, че за да се постигнат благоприятните последици от доброволно уреждане на спора, предвидени в чл. 78, ал. 9 от ГПК, а именно връщане на половината от внесената държавна такса на ищеца, следва да бъде постигната съдебна спогодба по предмета на спора, която да е обективизирана и подписана от представителите на страните в протокола от насроченото открито съдебно заседание и одобрена от съда по реда на чл. 234 от ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____